

Úmysly mší svatých od 20. června do 17. července 2005

Ranní mše sv.

R: Ne 8.30 hod.

m: Čt 8.00 hod.

Večerní mše sv.

M: Út, St, Pá, So 18.00 hod.

V: Pá 17.00 hod.

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí

V - kaple sv. Anny ve Voltuši

Po 20.6.	mše sv. není	Po 27.6.	mše sv. není
Út 21.6. M	Za Aloise Kortschika, 2 manželky, rod Kortschiků a Žárů	Út 28.6.	Dovolená - mše sv. není Intence za † Boženu Býčkovou bude odsloužena v místě pobytu
St 22.6. M	Za Ing. Josefa Mareše a syna Josefa	St 29.6.	Dovolená - mše sv. není Intence za Petra a Marii Brindzovy, syny Juraje a Michala a oboje rodiče bude odsl. v místě pobytu
Čt 23.6. m 8.00 hod.	Za Annu Weinfurterovou	Čt 30.6. m 8.00 hod.	Dovolená - mše sv. není Intence za Marii Drechslerovou bude odsl. v místě pobytu
Pá 24.6. V M	Na dobrý úmysl Za rodinu Holanovu	Pá 1.7.	Dovolená - mše sv. není Intence za rodiče Ludvovy, Václava Rosu a celý rod bude odsl. v místě pobytu
So 25.6. M	Za † Jana Balihara, manželku Františku a dceru Miladu	So 2.7. M	Za Annu Milčicovou a vnuka Petra
Ne 26.6. R	Za Stanislava Šourka, rodiče a sourozence	Ne 3.7. R	Za farnosti

Po 4.7.	mše sv. není	Po 11.7.	mše sv. není
Út 5.7. R 8.30 hod.	Za Annu Melicharovou, manžela, syna a d. v o.	Út 12.7. M	Za Boženu Býčkovou
St 6.7. M	Za Václava Fouse a jeho rodiče	St 13.7. M	Za † Miladu Folaufovou
Čt 7.7. m 8.00 hod.	Za † Petra Plechatu a jeho rodinu	Čt 14.7. m 8.00 hod.	Marii a Jiřího Pavlačkovy
Pá 8.7. V M	Na dobrý úmysl Za rodinu Holanovu	Pá 15.7. V M	Na dobrý úmysl Za Jindřicha Závodného a celý rod, Josefa Bradáče, manželku Annu, dcery Růženu a Marii
So 9.7. M	Za Františka Roje, manželku Marii a celý rod	So 16.7. M	Za Josefa a Marii Částkovy, d. v o. a celý rod
Ne 10.7. R	Za Františka Sýkoru, jeho rodiče, rodinu Kubátovu a Šťastných	Ne 17.7. R	Za farnosti

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 12 Ročník II 19. června 2005

Poděkování za uplynulý rok v rožmitálské farnosti

V neděli 3. července uplyne rok od mého nástupu do Starého Rožmitála. Rožmitál je mým prvním samostatným působištěm a musím říci, že působištěm krásným. Chtěl bych tedy nyní poděkovat všem, kteří přispěli k tomu, že na tento rok budu rád vzpomínat. Během něj jsme vzájemně poznali své dobré i slabší stránky, ale v mém pohledu na tuto farnost to pozitivní jednoznačně převažuje. Těším se, že to dobré se nám s Boží pomocí podaří i v letech příštích uchovat a rozmnožit.

Chtěl bych jmenovat některé věci, které se nám společně podařily. Především mne těší obohacení liturgie, např. vstupní průvod při nedělní mši sv., obnovení průvodu při Božím Těle, umývání nohou na Zelený čtvrtek aj. Velkou radost mi udělal váš zájem o biblické hodiny a jiné přednášky. Od září v nich budeme jistě zase pokračovat. Hezkou slavností, která se díky pomoci mnoha farníků vydařila, bylo nedávné biřmování za účasti pana biskupa Jiřího Paďoura. Důležitou součástí pastorače jsou mše svaté v domově důchodců, kde bych ještě rád osobně navštěvoval jeho ležící obyvatele. Potěšila mne i vaše štědrost, která se projevila při mimořádných sbírkách, např. na postižené tsunami v Asii, sbírkách na Charitu a bohoslovce. Díky vašim darům jsme pořídili i nový koberec do farního kostela. Po prázdninách bude pokračovat i pěkná tradice dětských mší i koncertů v kostele. Těší mne četné návštěvy turistů ve farním kostele, které dokazují zájem o naši nejvýznamnější památku a přinášejí farnosti i potřebné finance.

Do budoucna bychom mohli upravit liturgický prostor v městském kostele, k čemuž se nám naskytá příležitost právě letos, kdy oslavíme 100. výročí posvěcení tohoto Božího domu. Jeho interiéry by si jistě zasloužil lepší uspořádání a nové osvětlení. Doufám v pomoc nové farní rady.

Od podzimu by bylo dobré využít příležitost, kterou nám poskytuje množství mladých rodin a vymyslet způsob jejich setkávání, což se ovšem netýká pouze jich, ale zrovna tak se mohou sdílet i senioři a mládež. Snad se nám k tomuto účelu podaří upravit vhodnou místnost na faře, kde by mohly za nepříznivého počasí probíhat i zkoušky doplněného chrámového sboru.

Je před námi mnoho možností, jak život naší farnosti obohatit. Kež by se nám alespoň některé z nich podařilo využít.

Farní zpravodaj

Téměř celý uplynulý školní rok nás provázel farní zpravodaj. Rád bych jednak popřál jeho čtenářům krásné prázdniny a jednak bych chtěl zmínit několik drobností ohledně tohoto časopisu.

Především, pokud byste měli zájem získat některé z jeho starších čísel, které vám uniklo, stačí vhodit lísteček se jménem a patřičným číslem do schránky na dotazy ve farním kostele. Také bych rád připomněl možnost odebírat časopis prostřednictvím elektronické pošty. V případě zájmu stačí vhodit lísteček s e-mailovou adresou do téže schránky. Případné finanční příspěvky na náklady spojené s výrobou zpravodaje můžete vkládat do obvyklých kasiček v kostele.

Každé číslo je tradičně tvořeno mými příspěvky a vyprávěním z historie od slečny Hoyerové. Byl bych velice rád, kdybychom mohli časopis obohatit i o další vaše příspěvky. Pokud máte něco zajímavého, o co byste se chtěli podělit s ostatními a co by mohlo druhé zajímat, dodejte mi to buď osobně či elektronickou poštou. Věřím, že se nám společně podaří učinit zpravodaj ještě zajímavějším.

Ještě o kostelní knihovně

Minule jsem na tomto místě upozorňoval na zajímavé přírůstky v naší kostelní knihovně. Rád bych se k tomuto tématu nyní vrátil, neboť paní Martina Marešová nám dodala malou statistiku kostelní knihovny. Možná bude zajímat i vás.

Rok	Celkem k dispozici knih	Celkem půjčeno	Poznámka	Ztraceno	Přírůstky
1997	36				
1998	112 - 123	70			
1999	151	110			
2000	160	120	Zakoupena 1. kniha z vybraných peněz		
2001	166	128	Možnost půjčování MC	14	14
2002	198	89	Knihy seřazeny podle témat	11	32
2003		100		24	1
2004		73	Vyřazeno 30 knih	2	12
2005	184	Zatím 45	Vyřazeno 36 knih		

Nové knihy pořízené v roce 2005:

Musíš vyš	signatura	Z 22	Svatý Maximilián Maria Kolbe	S 10
Pane Bůh, tady Anna		C 12	Tvé tělo je stvořeno pro lásku	Q 5
Čtení pro děvčata a kluky		Q 10	Housátka	R 7
Kdo je můj bližní		Z 23	Chraň svoje srdce	Z 4
Zůstaňte ve mně a já ve vás		J 14	Adamovo mlčení	V 12
Bible nespadla z nebe		P 19	Zachraňte své manželství	R 9
Ani ň		V 5	Nepřítel z ráje	G 2
Jak mluvit s dětmi o sexu		V 8	Když nebe mlčí	M 10
			Kauza Víra	O 2

Očekávám, že budete naší kostelní knihovnu i nadále hojně využívat, a prosím o vaše tipy na nové knihy, které bychom mohli pořídit.

P. Ivo Prokop

Z historie 15. část - P. Jan Faehrich (1.)

„Pan děkan František Xav. Šolle, jenž se r. 1827. starorožmitálským farářem stal, dokonal 25. července 1854. r. (přepsáno na 1853) jako zvolený kanovník staroboleslavský běh života svého v 74. r. svého věku (sic!), v 49. r. svého kněžství co příkladný, vůbec milovaný pastýř duchovní. Toho času mu v správě pomáhali pp. kaplani: P. František Boš a P. Josef Vlasák.

Z poslušnosti ačkoli nerad přijal P. P. František Boš na sebe velmi obtížné a nevděčné administrativní duchovní správy a obširného vezdejšího hospodářství, z něhož nejchvalitebnější, na nejvyšš svédomitý počet vydal. P. P. Josef Vlasák, který s ním po 12 let v příkladné lásce živ byl, mu s P. P. Bernardem Kunštarem, knězem řádu sv. Augustina ze Lnář v duchovní práci věrně pomáhal. Administrativní trvalo do 4. listopadu 1854. r. (sic!), kteréhožto dne já nehodný sluha Páně, byv od Jeho Eminence Kardinála a Knížete Arcibiskupa Pražského Bedřicha ze Schwarzenbergu zvolen, co farář starorožmitálský v ruce Jeho Biskupské Milosti Pána a Pana Jana Valeriana Jirsíka jsem přísahu skládal.

Co řekli velcí muži

„Bible není antická, ani není moderní, - je věčná.“

Martin Luther (1483-1546), církevní reformátor

„Sám pro svou osobu miluji Bibli a cením si Bible, neboť jí vděčím za celé své mravní vzdělání. Kdybych byl vsazen do žaláře a směl si vzít s sebou jenom jednu knihu, vybral bych si Bibli.“

Johann W. v. Goethe (1749-1832), básník, spisovatel, vědec

„Od chvíle, kdy jsem počal studovat Bibli, uchvacuje mne její vzácný obsah stále více a mocněji, a čím lépe poznávám její obsah, tím se mi stává důležitější. Nemohu pochopit, že tak mnozí lidé mají o ní předsudky a neznám příčinu, proč by nemohla být nepostradatelnou příruční knihou vzdělaného člověka po celý jeho život.“

Karl Ritter (1779-1859), zeměpisec

Sir Walter Scott (1771-1832), proslulý anglický spisovatel, je autorem celé řady knih, známých v celém světě. Měl knihovnu s deseti tisíci svazky. Když ležel na smrtelné posteli, řekl svému zeti Lockhartovi: „Podejte mi knihu!“ Ten se otázal, kterou knihu má na mysli. Scott odpověděl: „V tak těžké chvíli jest jenom jedna kniha, kterou je možné nazvat skutečnou knihou - Bible!“

Charles Haddon Spurgeon (1834-1892), jeden z největších anglických kazatelů, četl Bibli stokrát a řekl: „Když jsem ji četl po sté, shledal jsem, že je nesmírně krásnější, než když jsem ji četl poprvé.“

Z knihy Dopis Tobě vybral a upravil R. Štefan

Zprávy a oznámení

Poděkování

Děkujeme vám všem, účastníkům farního zájezdu na Křemešník, do Telče a Kláštera za vaši toleranci a trpělivost. Při všech nedostatcích, jež se vyskytly během dne, včetně poruchy autobusu, jste zachovali dobrou náladu a to nám moc pomáhalo. Zvláštní dík patří našemu knězi P. Ivovi, který pomohl celý zájezd zajistit. Pán Bůh zaplať! Myslíme si, že jsme prožili hezký den a měli pěkné zážitky při prohlídkách.

B. Trčková a manželé Liškovi

Nabídka svatého přijímání

Rád bych upozornil na možnost mé návštěvy u nemocných, kteří nemohou přijít na mši svatou. Rád jim přinesu svaté přijímání případně posloužím dalšími svátostmi.

Schůzka farní rady

Jak bylo dohodnuto na minulé farní radě, uskuteční se ve čtvrtek 23. června druhá schůzka farní rady. Začátek je v 19.30 hodin na faře.

Dovolená duchovního

V týdnu od 27. 6. do 2. 7. budu čerpat dovolenou. Mše svaté zde tudíž nebudou. V případě pohřbu se obračejte na pana vikáře Charypara v Březnici.

Návštěva P. Stulíka

U příležitosti hvozďanské pouti k nám přijede oslavit všechna svá výročí (narozneniny, svátek, kněžské svěcení) zdejší dlouholetý duchovní správce P. Stulík. Jeho příjezd je naplánován na sobotu 2. 7. kolem poledne.

Mše sv. o slavnosti sv. Cyrila a Metoděje

Dne 5. července bude o státním svátku mše sv. sloužena stejně jako v neděli, tedy ve farním kostele ve Starém Rožmitále od 8.30 hodin.

Místo svého povolání jsem já - Jan Faehnrich 12. července 1801. r. narozený, 12. srpna 1824 na kněžství vysvěcený, 26. listopadu 1854 (sic!) nastoupil, když jsem byl dříve 3 léta co vychovatel mladých hrabat Ledebur, a na vinici Páně 6 let co kaplan v Červené Řečici, 20 let co administrátor v Novém Rychnově, 1 rok co farář tamtéž, ouhrmkem 30 let pracoval.“

Takto ukázkově - stručně a výstižně zahájil své zdejší působení svým prvním zápisem do farní kroniky další ze zdejších obdivuhodných duchovních pastýřů. Zápisy do ní vedl výhradně česky a na rozdíl od svého předchůdce, který psal kurentem, již používal latinu. Bohužel si však hned na počátku zmýlil rok úmrtí a věk svého předchůdce, neboť dle náhrobku zemřel P. František Šolle 25. července 1853 ve věku 73 let. Později si to zřejmě uvědomil a některá data přepisem upravil. Některá však ne, a tak to budeme muset udeřlat za něj. V minulém čísle FZ si tedy v posledním odstavci opravte rok úmrtí P. Šolleho na 1853.

Hned druhý den po svém nástupu 27. 11. 1853 byl předvolán podkrajskou komisí do Březnice k zajímavému jednání. Obec Bezděkov „*přiškolená*“ do Pročevil se měla „*odloučit*“ od farnosti starorožmitálské a měla být „*přivtělena*“ k farnosti pročevilské, kterou žádalo pročevilské obyvatelstvo nově zřídit. Přestože tento návrh představitel světské i duchovní správy podporovali, přeci nebyl uskutečněn. Bezděkovský výbor totiž prohlásil: „*že má do Rožmitála cestu k pobožnostem pohodlnější, že jediné rožmitálské pobožnosti navštěvuje, že by jen rožmitálské pobožnosti navštěvoval, i kdyby jinam mocně přifařen byl, že byl ve svých duchovních potřebách vždy podle své žádosti obsloužen, a že i budoucně tak obsloužen býti doufá.*“ Protokol byl tedy uzavřen prosbou, zda by se pročevilská farnost přeci jen mohla zřídit pro ty, kteří si ji žádají, bude-li uznána její potřebnost. Bezděkov však měl být ponechán při farnosti starorožmitálské.

Na jaře 1854 začali ohrazovat nový hřbitov, „*jelikož starý vůkol chrámu Páně tak těsný byl, že pochovaná těla tak rychle nepostačovaly práchnivěti, jak do téhož místa přicházelo pochovávat.*“ Hřbitov byl budován na farním pozemku o rozloze 2 korců, který k tomuto účelu postoupil již P. Šolle. Oproti původním plánům došlo ke změně, díky níž hřbitov nedosahoval až k zahradě, ale pouze k vratům stodoly. Těmi bylo možno vjíždět na pozemky za hospodářským stavením. „*Zed' vůkol něho se vystavěla důkladná, a byla ještě důkladnější dlaždicovou krytinou pokladena.*“ Díky tomu nám vydržela až dodnes. Ovšem po 150 letech by si již přeci jen žádala důkladnou opravu. Na stavební materiál a řemeslníky tehdy přispíval tzv. patron, v našem případě arcibiskup, a „*dobří osadníci*“. Většinu však uhradil tehdejší arcibiskup a patron zdejší osady Bedřich Josef Schwarzenberg (arcibiskupem v letech 1848-1885, kardinál). Ten také zdejší osadě věnoval veliký lity kříž na kamenném podstavci, který byl vztyčen uprostřed hřbitova. Farář se postaral o srovnání terénu a převezení ornice na Kněží horu, „*kteřá po levé straně nic nerodila*“. Použití této ornice bylo náhradou za postoupení nejbližšího pole i za škodu, kterou působí závěje. Jakýsi břeh při zdi proti kostelu byl taktéž rozvezen. Na hřbitově také „*do kříže*“ zbudovali cestu a hřbitov byl 5. srpna r. 1854 slavně vysvěcen. Jako první byl na tomto hřbitově pohřben farářův otec. Farář Faehnrich k tomu dodává: „*Řízením Božím se to stalo, že si pak žádný osadník na to stěžovat nemohl, proč by on ten nejprvnější pokrevního svého na něm měl dáti pochovati. Položení nového hřbitova zavdalo příčinu, že se proti vratům jeho také ze starého hřbitova východ, který jindy proti hlavním dveřím chrámovým býval, zřídil. Také se místnost mezi obojím hřbitovem slušně porovnála, a zvláště cesta tak snížila, by všechen odpad vody, který jindy do dvoru i do cesty býval, jen k silnici se obrátil, a ze silnice ke dvoru malé stupování se docílilo.*“

Patron též povolil, aby byla opravena omítka kostela a ten byl následně uvnitř i zvenku nabílen a byla opravena střecha. Pečoval i o nově vystavěnou školu na náměstí.

P. František Boš nechal štafírovat hlavní oltář. „*obdržev příspěvek na zlato od Jeho Knížecí Milosti Arcibiskupa Schrenka a dokázal, že miloval okrasu příbytku Božího*“. 1. července 1854 opustil kaplanské místo a nastoupil jako administrátor ve Vonšově. P. Faehnrich napsal: „*Ať mu to (Bůh) odplatí a osada ho ve vděčné paměti zachová i vzhledem na všechny poměry jeho povolání.*“ Když psal P. Faehnrich tyto řádky, netušil, že osada se se svým kaplanem zanedlouho opět shledá.

(dokončení příště)

Ivana Hoyerová

Jedna zajímavost (nejen) pro účastníky farního zájezdu

Když jsme v sobotu 11. června kolem poledne jako účastníci farního zájezdu vstupovali do Zlatého sálu zámku v Telči, netušili jsme, že nás dostihne a překvapí naše vlastní, rožmitálská historie. Slečna průvodkyně nám zde ukázala dva velké portréty rodičů majitele zdejšího zámku Zachariáše z Hradce, za nějž byl telčský zámek velkolepě přestavěn. Když z jejich úst zazněla jména - Adam z Hradce a Anna z Rožmitála, nedalo nám nezamyslet se nad tím, kdo by mohla ona Anna z Rožmitála být. Někteří byli skutečně překvapeni, že by tato zámecká paní mohla pocházet z našeho Rožmitála, avšak je tomu skutečně tak. Rod pánů z Rožmitála patřil v této době opravdu k naší domácí špičce. A na druhou stranu není žádných pochyb, že si příslušníci tohoto rodu vyvolil za manželku jeden z osmi nejbohatších mužů v království. Dobře víme, že rod Lvů z Rožmitála byl příbuzenskými pouty spřízněn se samotným českým králem Jiřím z Poděbrad, vždyť sestra velkého cestovatele Jaroslava Lva Johana byla jeho druhou manželkou. Anna nám však všem zůstala dosud jaksi nepřiblížena. Spekulovali jsme, ale jisti jsme si nebyli, a tak jsme se po návratu zapátrali na patřičných místech, abychom se o této ženě dozvěděli víc.

Anna z Rožmitála byla dcerou mocného Zdeňka Lva, který byl Jaroslavovým synem a synovcem samotné královny Johany. I když byl ženich Adam z Hradce velmi bohatý a mocný muž, nevěsta nezůstala v ničem pozadu. Vždyť její otec, nejvyšší purkrabí Zdeněk Lev byl považován za nejmocnějšího muže v království. Zdržoval se v Praze, na Velharticích nebo v Blatné, kterou nesmírně zvelebil. Roku 1514 poskytl Blatné řadu privilegií, mj. vymohl u krále Vladislava svolení k ohrazení města, k němuž však nikdy nedošlo. V Rožmitále se často nezdržoval, ale o stav zámku pečoval stejně dobře jako o své oddané poddané. R. 1523 byl však dlouho zastávaného úřadu nejvyššího purkrabího (hlavní správce královských statků) zbaven. Byl to muž velice kontroverzní, na jedné straně velkorosý, marnotratný a vznešený, opravdový šlechtic již renesančního formátu, na straně druhé však hrabivý, ambiciózní a nemilosrdný. Z chudého feudála se prostřednictvím své moci vypracoval na jednoho z nejbohatších mužů v Čechách, používal však k tomu praktiky, které začaly vyvuzovat značný odpor, jenž vyvrcholil ve sporu o dědictví po bezdětném Petru Rožmberkovi. Ostatní páni z Růže se nesmířili s tím, že Petr Zdeňkovi odkázal všechno své jmění a nastalé konflikty znamenaly pád Zdeňkovy moci. Král Ludvík Jagelonský se jeho služeb zřekl. Po jeho nečekané smrti v r. 1526 v bitvě u Moháče se však o český trůn rozpoutal tvrdý zákulisní boj. Mezi řadou kandidátů se objevil i blatenský pán Zdeněk Lev, ale žezlo nakonec i přičiněním jeho zetě, nejvyššího kancléře Adama z Hradce získal Ferdinand I. Habsburský. V r. 1535 Zdeněk Lev zemřel a byl pohřben ve svatovítském chrámu. Jeho smrtí skončila slavná éra pánů z Rožmitála, neboť rod čekal rychlý úpadek a nakonec i finanční bankrot. Poslední z blatenských pánů Zdeňkův syn Adam (Anin bratr), pán laskavý a dobrotivý, nedokázal bankrotu čelit, ač se snažil sebevíc. Prodal téměř všechna svá panství a odstěhoval se do Olomouce, kde zemřel r. 1564. Jeho potomci pak žili na Moravě. Větev pánů z Rožmitála vymřela Bernartem Antonínem ml. v r. 1765.

Anna, rozená z Rožmitála se za Adama z Hradce provdala v r. 1515. Porodila 5 dětí, 3 dcery a 2 syny - Jáchyma a Zachariáše. Její manžel se však netěšil nejpevnějšímu zdraví. Zemřel 25. 6. 1531 v Praze ve věku 37 let na mor a pravděpodobně i na dnu. Syn Jáchym se pak stal pánem v Hradci, Zachariáš získal Strmilov, Kunžak a Telč. Po smrti matky 12. 12. 1563, která jako vdova vlastnila i Dráčov, připadl tento synu Jáchymovi. Mírný pan Jáchym, nejvyšší kancléř Království českého, který měl přísloví „*Ku konci pohlížeje*“, zahynul předčasně ve věku 39 let při návratu z Vídně, když se pod jeho kočárem prolomil dřevěný most a on se v chladných vodách Dunaje utopil. Mladší syn Zachariáš zemřel v Telči r. 1589, kde zanechal spořádané hospodářství a hojnost hotovosti.

Tolik tedy o Anně z Rožmitála, dle Augusta Sedláčka ženě spanilomyslné a roztomilé povahy, jejíž portrét nás na telčském zámku mile překvapil. A pokud jsme si to neuvědomili tam, tak alespoň teď si můžeme konečně přiznat, že máme bohatou a slavnou historii, o níž víme tak málo. Více takových podnětů, které nás dovedou k jejímu důkladnějšímu poznávání!

Dle informací z různých internetových stránek a knihy Hradý, zámky a tvrze české A. Sedláčka zpracovala Ivana Hoyerová